

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 26.6.2013
COM(2013) 449 final

2013/0213 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 222 final}

{SWD(2013) 223 final}

{SWD(2013) 225 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Souvislosti politiky

Přechod na „bezpapírovou“, tj. elektronickou veřejnou správu, zejména s ohledem na její přeshraniční rozměr, je důležitým cílem Evropské unie a členských států. Obzvláště slibnou oblastí, která dosažení tohoto cíle napomůže, je elektronická fakturace.

Obecně uznávané výhody elektronické fakturace přivedly řadu členských států EU (Dánsko, Rakousko, Švédsko a Finsko) k požadavku, aby v rámci celého veřejného sektoru nebo jeho části byly při zadávání veřejných zakázek předkládány elektronické faktury. Nicméně tyto iniciativy postupují „zdola nahoru“, neboť většinou vycházejí z vnitrostátních norem, které zpravidla nejsou interoperabilní. V důsledku toho zvyšují složitost a náklady pro podniky, které se chtějí účastnit přeshraničního zadávání veřejných zakázek, takže vytvářejí překážky přístupu na trh. Celkově lze shrnout, že míra přijetí elektronické fakturace v Evropě je stále velmi omezená, jelikož představuje 4 až 15 % všech vzájemně vyměněných faktur. Dalšímu tříštění vnitřního trhu by zabránila a snazšímu využívání elektronické fakturace by prospěla iniciativa v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek. Vzhledem ke skutečnosti, že zadávání veřejných zakázek, na které se vztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek, představuje přibližně 3,7 % HDP EU, provedení iniciativy zaměřené na odstranění překážek přístupu na trh elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek by veřejný sektor proměnilo v „rozhodující trh“ v této oblasti a výrazně by podpořilo širší využívání elektronické fakturace v celém hospodářství.

V posledních několika letech se již značný počet subjektů stran vyslovil pro přijetí opatření na evropské úrovni s cílem stimulovat trh elektronické fakturace v celé EU, zejména pokud jde o výměnu faktur vystavovaných vládami a správami. Ve sdělení „Využívání výhod elektronické fakturace v Evropě“ (COM(2010) 712) Komise vyslovila požadavek, aby se elektronická fakturace stala do roku 2020 převládající metodou fakturace v EU. Evropský parlament se v usnesení z dubna 2012 vyslovil pro to, aby se elektronická fakturace při zadávání veřejných zakázek stala povinnou do roku 2016, přičemž členské státy se dožadovaly opatření na podporu elektronické fakturace na neformálním zasedání Rady ve složení pro konkurenceschopnost v únoru 2012 a v závěrech Evropské rady z června 2012. Zdá se tedy, že čas k provedení navrhované iniciativy v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek, a tím i k účinnému odstranění překážek přístupu na trh, které jsou působeny nedostatečnou interoperabilitou elektronické fakturace, uzrál.

Návrh v této oblasti by rovněž doplňoval právě probíhající modernizaci pravidel EU týkajících se zadávání veřejných zakázek, tj. jedno z klíčových opatření v rámci „Aktu o jednotném trhu I“, zejména pokud jde o návrhy týkající se úplného přechodu na elektronické zadávání veřejných zakázek. Opatření podporující využívání elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek Komise v neposlední řadě vnímá jako prioritu. To se odráží v tom, že iniciativa v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek je zařazena jako jedno z klíčových opatření do „Aktu o jednotném trhu II“.

• Souvislosti s otázkami normalizace

Návrh předpokládá, že příslušný evropský normalizační orgán, v daném případě Evropský výbor pro normalizaci (CEN), vypracuje novou evropskou normu elektronické fakturace. K tomu dojde na základě pověření Evropské komise, které bude vypracováno v pozdější fázi. Pověření bude zahrnovat seznam minimálních požadavků, jež budou muset být do normy

začleněny. Práce na normě bude poté probíhat v souladu s ustanoveními nařízení (EU) č. 1025/2012.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace se zúčastněnými stranami

Obsah tohoto návrhu vychází z rozsáhlých konzultací se zúčastněnými stranami. V Bruselu se uskutečnila dvě zasedání Evropského mnohostranného fóra (EMSF) pro elektronickou fakturaci (dne 26. září 2012 a 7. března 2013), která se stala významným diskusním fórem věnovaným základním prvkům možné iniciativy EU v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek. Diskusní příspěvky čtyř pracovních skupin v rámci fóra EMSF poskytly praktickou zpětnou vazbu od zástupců vnitrostátních mnohostranných fór a profesí, jako jsou poskytovatelé služeb a podniky. Kromě toho byl členům fóra EMSF zadán dotazník, který se snažil shromáždit údaje o stávajících systémech elektronické fakturace a o jejich účinnosti, nákladech a přínosech. Zpět se vrátilo 20 odpovědí (19 od vnitrostátních fór a jedna od normalizačního subjektu), jež byly hojně využity v posouzení dopadů.

Obsah iniciativy byl prezentován Poradnímu výboru pro veřejné zakázky (ACPC), složenému ze zástupců členských států, a s tímto výborem projednán na zasedání dne 19. září 2012. Zároveň proběhlo několik neformálních dvoustranných setkání se zástupci různých odvětvových sdružení, včetně Evropského sdružení poskytovatelů služeb elektronické fakturace (EESPA), Business Europe a Evropského sdružení řemesel a malých a středních podniků (UEAPME).

V období od 22. října 2012 do 14. ledna 2013 zároveň probíhala internetová konzultace prostřednictvím nástroje pro interaktivní tvorbu politiky (IPM) s cílem shromáždit informace o současném stavu používání elektronické fakturace a stanoviska týkající se možné iniciativy EU v této oblasti. Reakce veřejnosti na konzultaci byla velmi pozitivní: zasláno bylo více než 700 odpovědí.

Různé konzultace se zúčastněnými stranami Komisi poskytly jasný průřez názory, jež různé zúčastněné strany zastávají.

• Posouzení dopadů

Posouzení dopadů bylo předloženo Výboru pro posuzování dopadů (IAB) v únoru 2013. Během svého zasedání dne 20. března 2013 výbor IAB vznesl řadu otázek, které podle jeho názoru bylo třeba dále rozpracovat, a vyžádal si předložení nového posouzení dopadů.

Revidované posouzení dopadů bylo výboru IAB předloženo dne 19. dubna 2013. Hlavní změny v reakci na stanovisko výboru IAB spočívaly v přesvědčivějším vymezení problému a v analýze subsidiarity a proporcionality, v lepší analýze dopadů a v lepší prezentaci stanovisek zúčastněných stran.

Dne 8. května 2013 výbor IAB vydal kladné stanovisko.

Po analýze pěti různých možností dospělo posouzení dopadů k závěru, že nejvhodnějším řešením je uložit veřejným zadavatelům a zadavatelům povinnost přijímat od určitého data elektronické faktury odpovídající nové společné evropské normě fakturace. Pomohlo by to překonat roztržičnost, která je vlastní současné změti vnitrostátních systémů elektronické fakturace, a zaručit integritu vnitřního trhu. Zvolený přístup by tak spojoval silné vědomí povinnosti zajistit interoperabilitu elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek s pružnějším přístupem, pokud jde o nejvhodnější způsob, jak zajistit využívání elektronické fakturace jako takové.

Spolu s tímto návrhem je zveřejněna závěrečná zpráva o posouzení dopadů a její souhrn.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

• Právní základ

Návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“). Tím, že stanoví vytvoření společné evropské normy a že zavazuje členské státy k zajištění toho, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé neodmítali přijímání elektronických faktur, které jsou s touto evropskou normou v souladu, tento návrh odstraní překážky přístupu na trh při přeshraničním zadávání veřejných zakázek a překážky obchodu. Zlepší tudíž podmínky fungování vnitřního trhu.

• Zásada subsidiarity

Podle zásady subsidiarity může Unie jednat pouze tehdy a do té míry, pokud cílů navrhovaného opatření nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale může jich být lépe dosaženo na úrovni EU. Z níže uvedených důvodů je třeba přijmout opatření na úrovni EU s cílem odstranit překážky trhu a obchodu plynoucí z existence odlišných vnitrostátních pravidel a norem a zajistit jejich interoperabilitu. Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity. Počet stávajících norem, požadavků a řešení je i nadále velmi vysoký, přičemž se zdá, že jednotlivé sítě elektronické fakturace jsou čím dál více, a nikoli méně izolovány uvnitř státních hranic. Iniciativy členských států, postupující zdola nahoru, problém s interoperabilitou ještě zhoršily, jelikož se na trhu objevuje stále více norem elektronické fakturace, čímž se náklady na zajištění interoperability a složitost tohoto zajištění dále zvyšují. V důsledku toho opatření přijatá členskými státy k zajištění interoperability elektronické fakturace při přeshraničním zadávání veřejných zakázek nedostačují.

Důvody pro přijetí opatření na úrovni EU vyplývají z nadnárodní povahy problému způsobeného nedostatečnou interoperabilitou mezi vnitrostátními (a vlastnickými) systémy elektronické fakturace. Vzhledem k přeshraniční povaze zadávání veřejných zakázek, na něž se vztahují směrnice o zadávání veřejných zakázek, a k nedostatku přesvědčivých výsledků úsilí vynakládaného některými členskými státy na řešení problémů s interoperabilitou se opatření na úrovni EU v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek jeví jako jediný možný způsob, jak činnost členských států koordinovat a zabránit dalšímu tříštění vnitřního trhu. Navíc pouze EU může v diskusi o interoperabilitě působit jako nestranný arbitr a objektivně doporučit ten nejlepší přístup, který překážky trhu odstraní.

Existuje jen málo náznaků, že stávající situace v oblasti elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek se v dohledné době změní nebo zlepší i bez přijetí opatření na úrovni EU.

• Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, protože nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

V posouzení dopadů byly vyhodnoceny různé možnosti politiky a výsledkem bylo zjištění, že upřednostňovaná možnost je optimální i z hlediska proporcionality – zvolený přístup by spojoval silné vědomí povinnosti zajistit interoperabilitu elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek s pružnějším přístupem, pokud jde o nejvhodnější způsob, jak zajistit využívání elektronické fakturace jako takové.

• Volba nástrojů

Volba právní formy legislativního návrhu Komise je dána volbou právního základu, jednak obsahem návrhu. Jak již bylo uvedeno, je vhodným právním základem tohoto návrhu

článek 114 SFEU. Tento článek v zásadě umožňuje zvolit za právní formu návrhu buď směrnici, nebo nařízení. Jelikož lze však cíle návrhu uspokojivě dosáhnout tím, že se členským státům uloží povinnost dosáhnout konkrétního výsledku a zároveň se jim ponechá možnost výběru formy a metod, je nejvhodnější volbou směrnice.

- **Prováděcí opatření a informativní dokumenty**

K provedení této směrnice do vnitrostátního práva a k tomu, aby ji veřejní zadavatelé a zadavatelé mohli správně uplatňovat, budou pravděpodobně nezbytná vnitrostátní opatření na různé úrovni (legislativní, regulační, správní a technické). Pouze členské státy mohou vysvětlit, jakým způsobem tato různá opatření směrnici do vnitrostátního práva provádějí a v jakém jsou vztahu k opatřeními ostatním. Oznámení prováděcích opatření musí být tudíž doprovázeno příslušnými informativními dokumenty.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Všechny rozpočtové důsledky spojené s tvorbou evropské normy příslušnou evropskou normalizační organizací jsou již pokryty ustanoveními nařízení (EU) č. 1025/2012. Tento návrh nemá žádný další finanční dopad nad rámec zdrojů, které již byly přiděleny na normalizační opatření ve stávajícím a budoucím víceletém finančním rámci.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V členských státech v současné době existuje a používá se řada celosvětových, vnitrostátních, regionálních i vlastnických norem elektronické fakturace. Žádná z těchto norem nepřevažuje a většina z nich není interoperabilní.
- (2) Jelikož neexistuje žádná společná norma, členské státy v případě, kdy prosazují používání elektronických faktur při zadávání veřejných zakázek nebo toto používání povinně ukládají, volí vytvoření vlastního technického řešení založeného na vlastní vnitrostátní normě. V důsledku toho počet odlišných norem koexistujících ve všech členských státech vzrůstá a je pravděpodobné, že poroste i do budoucna.
- (3) Rozmanitost norem, které nejsou interoperabilní, vede k nadměrné složitosti, právní nejistotě a dodatečným provozním nákladům pro hospodářské subjekty, které elektronické faktury v různých členských státech používají. Hospodářské subjekty, které se chtějí účastnit přeshraničního zadávání veřejných zakázek, se tak často musí řídit novou normou elektronické fakturace pokaždé, kdy vstoupí na nový trh. Tím, že nejrůznější právní a technické požadavky na elektronické faktury odrážejí hospodářské subjekty od přeshraničního zadávání veřejných zakázek, vytvářejí překážky přístupu na trh přeshraničního zadávání veřejných zakázek a překážky obchodu. Znesnadňují tím využívání základních svobod, a mají proto přímý účinek na fungování vnitřního trhu.
- (4) Tyto překážky obchodu uvnitř Unie se pravděpodobně v budoucnu ještě zvětší, neboť vzhledem k tomu, že používání elektronických faktur při zadávání veřejných zakázek se v členských státech více rozšíří nebo stane povinným, bude vznikat čím dál více vnitrostátních a vlastnických norem, které nebudou interoperabilní.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

- (5) Překážky obchodu plynoucí z koexistence několika právních požadavků a technických norem v oblasti elektronické fakturace a ze skutečnosti, že tyto normy nejsou interoperabilní, by měly být odstraněny nebo zmírněny. K dosažení tohoto cíle by měla být vytvořena společná evropská norma pro sémantický datový model základní elektronické faktury.
- (6) Komise by měla uplatnit příslušná ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci³ a o vypracování evropské normy pro sémantický datový model základní elektronické faktury požádat příslušnou evropskou normalizační organizaci. Ve své žádosti této příslušné evropské normalizační organizaci by Komise měla požadovat, aby uvedená evropská norma byla technologicky neutrální, s cílem zabránit narušení hospodářské soutěže. Jelikož elektronické faktury mohou obsahovat osobní údaje, Komise by měla rovněž požadovat, aby uvedená evropská norma zaručovala ochranu osobních údajů v souladu se směrnicí 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁴. Vedle těchto minimálních požadavků by Komise měla ve své žádosti příslušné evropské normalizační organizaci stanovit další požadavky na obsah uvedené evropské normy a lhůtu pro její přijetí.
- (7) Budoucí evropská norma pro sémantický datový model základní elektronické faktury by měla vycházet ze stávajících specifikací, zejména včetně těch, které vypracovaly evropské nebo mezinárodní organizace, jako jsou CEN (CWA 16356 a CWA 16562), ISO (finanční faktura založená na metodice ISO 20022) a UN/CEFACT (CII v. 2.0). Neměla by požadovat elektronický podpis. Tato evropská norma by měla vymezit sémantické datové prvky týkající se zejména komplementárních údajů o prodejci a kupujícím, identifikátorů procesu, atributů faktury, fakturačních položek, informací o dodání, údajů o platbě a platebních podmínek. Zároveň by měla být slučitelná se stávajícími normami provádění plateb, aby bylo možné platby automaticky zpracovávat.
- (8) Pokud by evropská norma vypracovaná příslušnou evropskou normalizační organizací splňovala požadavky uvedené v žádosti Komise, měly by být odkazy na tuto evropskou normu zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (9) Veřejní zadavatelé a zadavatelé by neměli odmítat přijímání elektronických faktur, které jsou s touto společnou evropskou normou v souladu, z důvodu nedodržení jiných technických požadavků (např. požadavků vnitrostátních nebo odvětvových).
- (10) Tato směrnice by se měla použít na elektronické faktury přijímané veřejnými zadavateli a zadavateli a vystavované v rámci plnění zakázek udělených v souladu se směrnicí [kterou se nahrazuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁵], směrnicí [kterou se nahrazuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb⁶] nebo směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých

³ Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12.

⁴ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁵ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 14.

⁶ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 1.

zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES⁷.

- (11) Cílem interoperability je umožnit jednotnou prezentaci a zpracovávání informací mezi obchodními systémy bez ohledu na jejich technologii, aplikaci nebo platformu. Úplnou interoperabilitou se rozumí schopnost být interoperabilní z hlediska obsahu (hledisko sémantické), formátu (hledisko syntaktické) a přenosu. Sémantická interoperabilita znamená, že je zachován přesný význam vyměňovaných informací, jemuž je jednoznačně porozuměno nezávisle na způsobu, jímž jsou tyto informace fyzicky ztvárněny nebo předány.
- (12) Zajištěním sémantické interoperability a zvýšením právní jistoty tato směrnice také podpoří využívání elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek, čímž bude mít pro členské státy, veřejné zadavatele, zadavatele a hospodářské subjekty zásadní přínos z hlediska úspor, dopadu na životní prostředí a snížení administrativní zátěže.
- (13) Evropská rada ve svých závěrech ze dne 28. a 29. června 2012 uvedla, že prioritou by měla být opatření zaměřená na další rozvoj přeshraničního elektronického obchodování, mimo jiné usnadněním přechodu k elektronické fakturaci.
- (14) Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 20. dubna 2012 poukázal na roztržičnost trhu způsobenou různými vnitrostátními pravidly pro elektronickou fakturaci, vyzdvihl podstatné výhody, které elektronická fakturace nabízí, a zdůraznil význam právní jistoty, jasného technického prostředí a otevřených a interoperabilních řešení elektronické fakturace na základě společných právních požadavků, obchodních postupů a technických norem. Z těchto důvodů Evropský parlament vyslovil požadavek, aby se elektronická fakturace při zadávání veřejných zakázek stala povinnou do roku 2016.
- (15) Evropské mnohostranné fórum pro elektronickou fakturaci (e-fakturaci), zřízené rozhodnutím Komise ze dne 2. listopadu 2010⁸, přijalo v [měsíc] 2013 doporučení týkající se interoperability elektronické fakturace zajištěné využitím sémantického datového modelu.
- (16) Vzhledem k tomu, že veřejní zadavatelé a zadavatelé budou moci přijímat elektronické faktury odpovídající i jiným normám než společné evropské normě, jakož i faktury papírové, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak, tato směrnice nevytváří žádné dodatečné náklady ani zatížení podniků, včetně mikropodniků a malých a středních podniků ve smyslu doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků⁹.
- (17) Pravidla pro elektronickou fakturaci jsou již obsažena ve směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty¹⁰. Mělo by být zajištěno, aby podmínky pro vydávání a přijímání elektronických faktur pro účely DPH zůstaly ustanoveními této směrnice nedotčeny.
- (18) Aby veřejní zadavatelé a zadavatelé mohli přijmout technická opatření, která jsou v návaznosti na vytvoření evropské normy nezbytná pro dosažení souladu s ustanoveními této směrnice, je opodstatněné stanovit lhůtu pro provedení do vnitrostátního práva v délce 48 měsíců.

⁷ Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁸ Úř. věst. C 326, 3.12.2010, s. 13.

⁹ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36.

¹⁰ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (19) Vzhledem k tomu, že cílů spočívajících v odstranění překážek trhu a obchodu vytvořených existencí odlišných vnitrostátních pravidel a norem a v zajištění interoperability nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (20) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise k informativním dokumentům ze dne 28. září 2011¹¹ se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1 *Oblast působnosti*

Tato směrnice se použije na elektronické faktury vystavované v rámci plnění zakázek udělených v souladu se směrnicí [kterou se nahrazuje směrnice 2004/18/ES], směrnicí [kterou se nahrazuje směrnice 2004/17/ES] nebo směrnicí 2009/81/ES.

Článek 2 *Definice*

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- 1) „elektronickou fakturou“ se rozumí faktura, která byla vystavena a přijata v jakémkoli elektronickém formátu;
- 2) „sémantickým datovým modelem“ se rozumí strukturovaný a logicky vzájemně propojený soubor pojmů a významů, které určují obsah vyměňovaných elektronických faktur;
- 3) „základní elektronickou fakturou“ se rozumí podmnožina informací obsažených v elektronické faktuře, které jsou nezbytné pro zajištění přeshraniční interoperability, včetně informací nezbytných k zajištění souladu s právními předpisy;
- 4) „veřejnými zadavateli“ se rozumějí veřejní zadavatelé podle definice v článku [2] směrnice [kterou se nahrazuje směrnice 2004/18/ES];
- 5) „zadavateli“ se rozumějí zadavatelé podle definice v článku [4] směrnice [kterou se nahrazuje směrnice 2004/17/ES];
- 6) „evropskou normou“ se rozumí evropská norma podle definice v čl. 2 bodě 1 nařízení (EU) č. 1025/2012.

Článek 3 *Vytvoření evropské normy*

1. Komise požádá příslušnou evropskou normalizační organizaci, aby vypracovala evropskou normu pro sémantický datový model základní elektronické faktury.

¹¹ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Komise vznesl požadavek, aby evropská norma pro sémantický datový model základní elektronické faktury byla technologicky neutrální a zaručovala ochranu osobních údajů v souladu se směrnicí 95/46/ES.

Tato žádost se přijímá postupem stanoveným v čl. 10 odst. 1 až 5 nařízení (EU) č. 1025/2012.

2. Pokud evropská norma vypracovaná v návaznosti na žádost uvedenou v odstavci 1 splňuje požadavky, jež jsou v této žádosti uvedeny, Komise zveřejní odkaz na tuto evropskou normu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Elektronické faktury odpovídající evropské normě

Členské státy zajistí, aby veřejní zadavatelé a zadavatelé neodmítali přijímání elektronických faktur odpovídajících evropské normě, na niž byl zveřejněn odkaz podle čl. 3 odst. 2.

Článek 5

Směrnice 2006/112/ES

Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení směrnice Rady 2006/112/ES.

Článek 6

Provedení do vnitrostátního práva

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 48 měsíců po jejím vstupu v platnost. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7

Přezkum

Komise přezkoumá účinky této směrnice na vnitřní trh a na využívání elektronické fakturace při zadávání veřejných zakázek a do 30. června 2023 o tom podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě. V případě potřeby ke zprávě připojí legislativní návrh.

Článek 8

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9
Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda